

Albert Einstein: «Moj pogled na svijet», Izvori «etc», Zagreb, 1992. godina, str. 73 – 77.

«...isti onaj tehnički napredak koji bi sam po sebi bio pozvan da s ljudi skine veliko breme rada za održavanje života, glavni je uzrok sadašnje bijede. Stoga ima i onih koji bi najozbiljnije htjeli zabraniti uvođenje tehničkih poboljšanja! To je očita besmislica. Ali kako da na razumniji način nađemo izlaz iz ove dileme?»

Kad bismo nekako uspjeli spriječiti da kupovna moć masa padne ispod određene minimalne razine (mjereno u vrijednosti robe), tada bi bila onemogućena začepjenja gospodarskog krvotoka kakva sada doživljavamo.»

*

*

*

*

*

«U svakom slučaju, potrebno je postaviti dva ograničenja slobodnoj privredi i to u dva pogleda: mora se zakonskim putem skraćivati tjedno radno vrijeme u pojedinim privrednim granama tako da se time sustavno suzbija nezaposlenost. Pritom se minimalne nadnice moraju ustanovljivati tako da kupovna moć radnika ide u korak s proizvodnjom.

Dalje, u onim proizvodnim područjima, koja su zbog bilo kojeg razloga dobile značajke monopola, država mora kontrolirati formiranje cijena da bi u razumnim granicama održavala gomilanje kapitala te priječila da dođe do umjetnog gušenja proizvodnje i potrošnje.

Na ovaj bi način bilo možda moguće uspostaviti ravnotežu između proizvodnje i potrošnje i to bez velikih ograničenja slobodne inicijative te istodobno odstraniti neodrživu nadmoć posjednika sredstava za rad (zemlje, strojeva) nad najamnim radnicima u najširem smislu.»